

[Aage Fogh.]

ning, hvis man fra Venstres eller de Konservatives Side vil gaa med til at gennemføre det.

Endelig ønsker jeg at understrege, at det vigtigste Afsnit er Gældssaneringsafsnittet. For at faa Gældssaneringsafsnittet gennemført har vi accepteret den Form for Dækning, man ønskede fra Venstres Side. Der er aldrig under Forhandlingerne lagt Skjul paa, at man var meget villig til Forhandling med Venstre om Formen for selve Gældssaneringsafsnittet, hvis det kunde behandles separat, og der er ingen som helst Tvivl om, at der paa dette Omraade kunde opnaas en Ordning og burde opnaas en Ordning til Fordel for de mange, navnlig lidt yngre Landmænd, der sidder omkring paa de danske Landbrugsejendomme under Vilkaar, som de ikke er i Stand til at beherske. Og jeg vil ærlig talt sige, at jeg kan stadig væk ikke forstaa, at hver Gang det drejer sig om at gennemføre lignende Lovforslag, med Gyldighed Syd for Kongeaaen, finder man Lydhørhed hos alle Partier her i Salen — det vil sige, det kan jeg godt forstaa, det er vi enige om, og vi er enige om, at de har virket godt Syd for Kongeaaen, men det, jeg ikke kan forstaa, er, at lige saa snart der bliver Tale om at gennemføre noget tilsvarende, gældende Nord for Kongeaaen, over for Landmænd, der sidder under ganske lignende Vilkaar, nægtes det pure at fremme saadanne Forslag.

Jeg forstaaer ikke Motiveringen derfor. Jeg forstaaer godt, at man har motiveret det med nationale Hensyn, men naar man erkender, at de paagældende Foranstaltninger har virket godt Syd for Kongeaaen, altsaa i Sønderjylland, hvorfor kan man saa ikke lade de Landmænd, der sidder under ganske lignende Vilkaar her oppe Nord for Kongeaaen og lige saa uforskyldt er kommet ind under disse Vilkaar, faa de samme Fordele? Det er det, det foreliggende Lovforslag tilsigter, og derfor synes jeg, det vilde være rimeligt, om man var gaaet ind for det.

Jeg vil ogsaa gerne knytte et Par Bemærkninger til de Tal, vi har faaet frem fra forskellige Egne i Landet angaaende Gældsbehæftelse og Ejendomsvurderinger, og jeg vil bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at en af de Ændringer, der er indføjet i Lovforslaget, gaar ud paa, at Krav om Gældssanering senest kan fremsættes den 1. April 1938. Det vil sige, at den Ejendomsskyldvurdering, der skal foretages i Efteraaret 1936, kan lægges til Grund for de Ansøgninger om Gældssanering, der

eventuelt bliver Tale om. Jeg benytter Lejligheden til at udtale det Ønske, at man ved Ejendomsskyldvurderingerne i 1936 vil tilstræbe en mere ensartet Vurdering end den, vi har i Øjeblikket, ikke alene af Hensyn til det Lovforslag, vi her behandler, men simpelt hen, fordi vi bygger saa uendelig mange Ting netop paa disse Vurderinger. Jeg nævner som Eksempel — hvad alle ærede Medlemmer vil kunne se i Betænkningen —, at det er blevet oplyst for os i Udvalget, at en Ejendomsbesidderovre i Jylland, der har en Ejendom med en Panteværdi af 40 000 Kr., paa denne Ejendom har opnaaet et Førsteprioritetslaan paa 55 000 Kr. Naar noget saadant kan ske, maa der i hvert Tilfælde være noget galt, enten med Vurderingen til Ejendomsskyld eller med Vurderingen til Pantsætning — eller med begge Dele. Et af de Resultater, jeg kunde ønske, man skulde naa til inden for længe, er, at Ejendomsskyldvurderingerne maa blive mere ensartede end hidtil.

Jo længere man arbejder med disse Spørgsmaal, desto mere klar bliver man over, at Ro inden for dansk Landbrug faar vi ikke, før dette Spørgsmaal om Gælden er bragt ud af Verden. Jeg tror, det vilde være muligt, hvis Venstre og de Konservative vilde vise nogen Villighed over for den gældtyngede Del af det danske Landbrug, at naa til et Resultat nu. Men jeg frygter for, at det vil gaa nu, som det gik i 1933, og som det gik i 1934: da Afgørelsen skulde træffes, var det den Del af Venstre og de Konservative, der hører til de besiddende, der ikke har Forstaaelse af de fattigste, af den tungest arbejdende Del af det danske Landbrug, som fik Overtaget og stemte Forslagene ned. Jeg frygter for, at noget lignende vil ske denne Gang, men jeg ønsker ved denne Lejlighed at understrege, at saa skal de Partier, som stemmer Lovforslaget ned, ogsaa have Ansaret derfor.

Valdemar Thomsen: Den af Udvalget afgivne Betænkning og de af Partierne stillede Ændringsforslag kunde nok give Anledning til ret udførlige Bemærkninger, men da mit Parti stiller Ændringsforslag af principiel og vidtrækkende Betydning, vil jeg kun ganske kort komme ind paa Betænkningen og de i Betænkningen foreliggende Ændringsforslag.

Flertallet mener, at Lovforslagets Gennemførelse vil være af stor Betydning for de gældbetyngede Landbrugere. Saadan hedder det i Betænkningen. Hvis man havde tilføjet: med Undtagelse af de mest gældbetyngede, vilde man have været Sand-